

puhtast pühha-kirja sõnnast weidi kuulda. —
 Bibli-ramat olli kül ilman, ent keake es sa tedda
 nätta, ei kuulda, ei luggeda. Ta olli wangin.
 Sis tulli meie õnnis Lutterus tedda päästma.
 Temma tõlk sedda pühha ramatut salska kele päle
 eddimätsfest otsast wimatseni, ning 1545 sai
 temma selle Jõsanda tõga walmis. Sis anti
 trükja kätte, ning trükkiti Bibli ramat tuhhanda
 kaupa. Nätsse! sis pääsi Jummalala sõnna, sis
 naksi maad ning ilma mõda jooskma rahwa
 sekka. Meie ajal tõssiwa ka weel Bibli-kog-
 godusse mitmal maal, ja neide läbbi om Bi-
 bli-ramatul ni lai te tettü, et ta kigele pole
 woip joosta, ning kigist saap rõmoga wasta
 woetus, Kunninga majan nisammute kui sanna-
 kessen. Jõsandal olgo tenno, et se kallis ra-
 mat meie õnsa Lutterusse läbbi om wallale
 päästetu. Egga nüüd ennamb keake tedda wangi
 ei panna. Sis rõmustage nüüd tõine tõist
 neide sõnnuga. (1. Tessalon. 4, 18.)

Põllo-tõ ja maiapiddamisse jäotamisest.

Monni wanna maiamees, kes need lehhed loeb,
 mõtleb ehk nenda: „Ollen ma omma ellopõlwe adra
 prukinud ja põldo nou parrast harrinud — ja nüüd
 tahhetakse mind weel ramatust õppetada, uut modi
 peäle hakkama. Küllab se nou minnust mahha-
 jääb.“ — Tõssi kül, mis sa rägid wanna sõbber!
 Ehk sa olled maast maddalast tööd teinud ja palle
 higgsi sees waewa näinud; agga siiske on sul keige
 ennamiste igga aasta loiuste toidusfest, ja mitto
 forda ka leiwast pudo olnud. Wahhest kui talw
 pitkale wenninud, ei olle sa teadnud, kust abbi otsida
 loiustele; olled piddand neid tõstma, et mättale sa-
 nud. Olled piddand magatsin; haida ukse ette
 minnema, leiba sama, kui ommast haidast ep olnud
 ennam hiwwikestgi leida. Siis ütled: „Kewwa-
 dine aeg, murrelinna aeg!“ Agga kust se tul-
 leb? Wata ümberringi, kül sa siis nääd! Misk
 moisa põllud keige ennamiste rohkeemat wilja
 kannawad, kui sinno maad? Sest, et yemmad
 ennam sõnnikut sawad, kui sinna jouad omma põl-
 lule weddada. Seäl peetakse härjapäid ehk rist-
 heina, se annab rohkeste keige kallimat loiuste toito,
 ja peälegi teeb maad ni rammufaks, et taggajärrel
 kahewõrra kannab, tehko perremees peäle, mis seltsi
 wilja tahhes. Seäl peetakse kartuhwliid ja pan-
 nakse neid kewwade hulgakeste mahha. Teh-
 hakse kül palju tööd nende kallal, maad diete ho-
 lega harrides, sõnnikut peäle weddades, ja parrast,
 kui hakkawad kaswama, neid mullates; agga nem-
 mad tassuwad ka rohkeste tõ waewa; sest ei ükski
 willi anna ni suurt kasso, kui needsammad kartuhw-
 lid. Kuhho sa wakka ruffid mahhateed, senna
 mahhub neid kümme wakka, ja hea Ma sees anna-